

งานวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน
รายวิชาการสื่อสารข้อมูลและเครือข่าย นักศึกษาระดับชั้น ปวส.1/2
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา

ผู้วิจัย

นายพิเชษฐ์ ชุนบำรุง
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 3

วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา
กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อน
ช่วยเพื่อน รายวิชาการสื่อสารข้อมูลและเครือข่าย ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.1/2 สาขา
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา

ผู้วิจัย : นายพิเชษฐ์ ขุนบำรุง

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการสื่อสารข้อมูล
และเครือข่าย ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.1/2 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา
โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ใน
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา โดยผู้วิจัยเลือกกำหนดกลุ่ม
ตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้น ปวส.1/2 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบ การเรียนรู้ มีลักษณะเป็นข้อคำถามชนิด
เลือกตอบ (Multiple choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง ผ่านระบบการ
จัดการเรียนการสอนออนไลน์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จำนวน 30 ชุด คิด
เป็นร้อยละ 100 สำหรับข้อมูลที่ได้นำมาทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม Microsoft Excel ในการหา
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ t-test

ผลการวิจัยดังนี้

1. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ สัมประสิทธิ์ การ
กระจายของคะแนนสอบ (C.V.) พบว่า
คะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เท่ากับ 8.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน () เท่ากับ
1.68 และคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 14.00 ส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน () เท่ากับ 2.07 ผลการเปรียบเทียบ พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน สูงกว่า
คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน การกระจายของคะแนนหลังเรียนต่ำกว่าก่อนเรียน และ เมื่อพิจารณา
ค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจายหลังเรียน (The Coefficient of Variation : C.V.) ปรากฏว่า ได้ค่า
 $C.V. = 17.21$ อยู่ในเกณฑ์ดี แสดงว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
2. ค่าสถิติในการทดสอบสมมุติฐานใช้การแจกแจงแบบที (t-test) กรณีมีความแตกต่าง ของ
ค่าเฉลี่ยจากประชากรกลุ่มเดียว แต่จะทำการทดสอบ 2 ครั้ง (Paired-Samples Test) พบว่า
นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ